

Nameravan napad na švedskega kralja.

Baje so prišli na sled zaroti od Angležev in Rusov najetih ljudi, ki so mislili ob priliki kraljeve udeležbe pri neki konjski razstavi umoriti švedskega kralja. Za zaroto se je pravočasno zvedelo in kralj ni šel na razstavo.

Slovenske žrtve za domovino.

— **Karol Kunstek.** Kot junak za domovino je padel in bil pokopan pri Gorjanskem na Goriškem dne 14. novembra 1915 nadobudni 20letni Karol Kunstek (Pomladinov) iz Stermeca pri Rogatecu. Dobil je strel v trebuh. Počivaj sladko, mlad junak, v goriški zemlji!

— **Janez Tumpej.** Dne 15. aprila t. l. je padel na Doberdobski gorski planoti Janez Tumpej, doma od Sv. Lovrenca na Dravskem polju. Bil je vrl in pridn fant. Svetila mu večna luč!

— **Ivan Zlebnik.** Rečica ob Savinji: Med mnoge žrtve, ki jih je zahtevala domovina iz naše župnije, prištevamo tudi blagega mladeniča Ivana Zlebnika, p. d. Martinov. Padel je na severnem bojišču že meseca decembra 1914. Poročilo o njegovi smrti je prišlo šele meseca marca t. l., zato so njegovi stariši in znanci do istega časa domnevali, da se nahaja v vojnem ujetništvu. Rajni je služil pri domačem pešpolku št. 87, ter za časa mobilizacije moral odriniti na srbsko bojišče, kjer je bil ranjen v nogo. Dragi Janko, počivaj v miru in na svidenje v boljši domovini!

Razne novice.

* **Pogreb mil. g. stolnega prošta prelata Hribovskega** se je vršil včeraj v sredo ob 4. uri popoldne. Od kapiteljske hiše v stolnico je vodil spreved prevz. knezoškof sam ter opravil v cerkvi z duhovščino zadušne obrede za rajnega. Udeležba pri pogrebu je bila velika. Udeležili so se ga opat celjski Ogradi, prošt ptujski Jurkovič, arhidijakon konjski Hrastelj ter 91 duhovnikov. Tudi graški stolni kapitelj je poslal dva zastopnika. Nadalje so bili zastopniki: mariborski mestni zastop, okrajno glavarstvo, nadsodišče, okrajno finančno ravnateljstvo, vse šole itd. Telesni ostanki rajnega so se pokopali na tezenskem pokopališču. Naj v miru počiva!

* **Sv. birma v dekanatu Laško** se bo vršila po naslednjem redu: Dne 21. maja 1916 pri Sv. Martinu na Laškem; dne 22. maja v isti nadžupnijski cerkvi v Laškem trgu za sosedne župnije Sv. Rupert, Jurkloster, Razbor, Sv. Jedert, Sv. Miklavž, Sv. Marjeta, Sirje, Sv. Lenart; dne 23. maja v Loki, dne 24. maja v Trbovljah in dne 25. maja v Dolu.

* **Duhovniška imenovanja.** Mil. g. kanonik in bogoslovski ravnatelj Martin Matek je imenovan za ravnatelja knezoškofijske pisarne. Mil. g. kanonik Rudolf Janežič je imenovan za ravnatelja mariborskega bogoslovja.

* **40letnica župnikovanja.** Pretekle dni je dopolnil č. g. zlatomašnik Jurij Bezenšek 40 let, odkar je bil prišel za župnika v Čadram pri Konjicah. Tu si je sedaj 78letni ter še duševno in telesno krepki gospod med ostalim postavil krasen spomenik s 40 m dolgo in 14 m široko novo cerkvijo, o kateri pravijo strokovnjaki, da bi čast delala vsaki katedrali.

* **Duhovniška vest.** Č. g. Franc Planinc, kaplan pri Sv. Jakobu v Slov. goricah, je prestavljen kot provizor k Sv. Bollenku na Kogu.

* **Zopet nov ogrsko-slovenski vojni kurat.** Poleg č. g. Karola Ficko je imenovan za vojnega kurata č. g. Jožef Ragašič, mestni kaplan markovski.

* **Vojni kurat č. g. Josip Pintar.** Roka se nam trese od žalosti, ko pišemo danes posmrtnico svojemu ljubemu prijatelju in sodelovalcu, č. g. Josipu Pintarju. Koliko nad se je cerkev in domovina stavila nanj, sedaj pa nam je legel že v prezgodnji grob k večnemu počitku! Kamor je prišel, kjer je bil, povsod je hodilo z njim veselje in radost. Bog mu je dal srečno nprav, s katero je povsod, kamor je stopil, vzbuja novo življenje, veselo delovanje, radostno razpoloženje. Se le sedaj, ko nam je izginil za vselej, nam tečejo ob spominu nanj prve solze za njim, nam je povzročil prvo globoko žalost. Toda tako je bila volja Gospodova in njej se moramo pokorno ukloniti. Ko so sovražniki obstopili našo domovino in jo napadli s krvavo vojsko, tedaj živahnega g. Josipa ni zdržalo več v tesni sobici celjske kaplanije, ampak gnalo ga je ven v vrste naših mladeničev in mož, ki so prijeli za orožje, da branijo z njim svojega cesarja in Avstrijo. Prostovoljno se je oglašil za duhovniško službo na bojiščih. In ko je bil uslišan, je odšel z veseljem in navdušenjem med bojevnike, kjer je izpolnjeval zvesto in požrtvovalno podeljeno mu službo. Najboljši dokaz za njegovo vzorno službovanje je pač, da mu je cesar podelil duhovniški zaslužni križ z rdečimi belim trakom in za njegovo hrabrost pred sovražnikom na soški fronti viteški križ Franc Jože-

vega reda. Z najornim in razburljivim delovanjem na fronti si je nakopal srčno bolezen in dne 11. majnika mu je srčna kap pretrgala nit njegovga mladega življenja. Pokojnik je bil pridn, goreč duhovnik v cerkvi in šoli ter zelo marljiv delavec v naših katoliških organizacijah. Posebno je bilo blagoslovljeno njegovo delovanje v orlovski organizaciji celjski in cele Savinjske doline. Sam še mladenič, jasnega, vedrega značaja, je skrbel za našo moško mladino, da je ostala tudi v najnevarnejših letih na pravih potih, zvesta preljubemu Bogu in mili slovenski domovini. Nebesa bodo vrlému mlademu dušnemu pastirju poplačala njegovo delo, pravično in obilno! Mi pa mu ohranimo trajen in hvaležen spomin. — Rojen je bil dne 3. marca 1885 v Poličanah in v mašnika posvečen dne 25. julija 1908. Služboval je kot kaplan v Makolah, na Muti in v Celju. Svetila mu večna luč! — O njegovi smrti in pogrebu nam poroča divizijski župnik č. g. Alojzij Čížek tako-le: Jožef Pintar, vojni kurat nekoga domobranskega polka, je dne 11. t. m. zjutraj naglo umrl. Zadel ga je srčna kap. Dne 10. maja je tožil svojim prijateljem, da ga tišči čez prsa, ob 3. uri zjutraj ga je še slišal stotnik, njegov sosed, in zjutraj ga je sluga dobil mrtvega. Kakor so zdravniki izjavili, je bila nagla smrt posledica nad vse naporega delovanja, zlasti na Doberdobi, kjer je v najhujšem ognju opravljal z obdobjem vredno vstrajnostjo in požrtvovalnostjo svoj vojni-duhovniški poklic. Na sto in sto jih je sprevidel in tolažil v hudih bolečinah in smrtnem boju. Sedaj je pa tudi njega pokosila bela žena. A ne le ranjenim je bil tolažnik, tudi zdravim je pridno lomil kruh besede božje, jih tolažil, navduševal in vabil k sv. zakramentom, dobro vedoč, da mnogi le tam še najdejo utehe in tolažbo. Ko je nadvojvoda Evgen obiskal njegov polk, mu je sam priznal, da je gotovo njegovemu uplivu na moštvo pripisati junaška dejanja tega že v tolikih bojih zmagovalnega polka. Od cesarja je dobil dvojno odlikovanje: duhovniški zaslužni križ in viteški križ Franc Jožefovega reda. Ravno kar so prihajale od ljubih prijateljev mnogobrojne častitke k zadnjemu odlikovanju, pa ga je poklical Bog k sebi, da mu podeli za njegovo požrtvovalno delovanje nebeško plačilo. Nam vsem njegovim prijateljem, ki je nas zadelo prav hudo v srce vest, da ljubega Pintar Jožeka ni več med živimi, tolaži zavest, da če je tudi naglo pokosila ga smrt, nepripravljen ni stopil pred Sodnika. Opravljal je še meseca majnika vsak večer šmarince in zjutraj ob obilni udeležbi vojakov služil sveto daritev 10. majnika, ko je sv. cerkev slavila god njegovega patrona sv. Jožefa, je opravil sv. mašo zadnjikrat. Pogreb se je vršil dne 12. maja. Vodil ga je č. g. divizijski župnik Alojzij Čížek ob asistenci dveh vojnih kuratov, ter mu spregovoril za slovo ob odprtem grobu. Navzoč je bil ves polk z gg. oficirji vred. Predragi Jožef, počivaj mirno v tuji zemlji! — Poveljnik c. kr. domobranskega pešpolka št. 26 je poslal očetu rajnega vojnega kurata Jož. Pintar sledeče pismo: „Na bojišču, dne 11. maja 1916. Naš nad vse visoko čislani prijatelj in duhovni svetovalec gospod vojni kurat Jožef Pintar, kateri je bil tako pri častniškem zboru kot tudi pri moštvu zaradi svoje dobrosrčnosti vsestransko priljubljen, zaradi svojega junaštva in neustrašenosti visokospoštovan in čaščen, je, žal, danes (dne 11. maja) ob 5. uri zjutraj vsled srčne kapi umrl. Vaš sin, g. vojni kurat Jožef Pintar, se v zadnjih dneh ni čutil popolnoma dobrega in je večkrat tožil o prehlajenju in o srčnih bolestinah. A dasiravno mu je zdravnik naročil, naj čuva postelj, je še vedno opravljal svoj duhovniški poklic in izvrševal svoje dolžnosti. Na večer pred smrtjo je še sedel s svojimi tovariši v častniški obednici in bil izborno razpoložen. Njegovi čini, njegovo obnašanje pred sovražnikom, posebej pa še njegovo neustrašeno zadržanje na Doberdobi, vse to bo ostalo vpisano v zgodovini našega polka. Mi ne izgubimo v njem samo plemenitega duhovnika in človekoljuba, ampak tudi hrabrega vojaka. Naj mu bo zemlja lahka! Spomini na njegove čine bodo ostali vojakom našega polka vedno nepozabni. Prosim Vas, da vzamete v mojem imenu, kakor tudi v imenu vseh častnikov in moštva našega polka na znanje najiskrenejše sožalje k tej pretežki izgubi. Rudolf Vahsy, podpolkovnik, polkovni poveljnik. — V torek, dne 16. maja, ob 8. uri zjutraj, se je po naročilu poveljstva 26. domobranskega pešpolka v Mariboru služila v baziliki Matere Milosti sv. maša-zadušnica za umrlim vojnim kuratom č. g. Pintarjem, združena z mrtvaškimi molitvami. Navzoči so bili stariši in drugi sorodniki pokojnega, poveljnik domobranskega pešpolka s službe prostimi častniki in moštvom.

* **Rok za podpisovanje 4. vojnega posojila podaljšan.** Finančno ministrstvo je podaljšalo rok za podpisovanje 4. vojnega posojila do torka, dne 23. t. m. Torej, dne 23. maja, je torej zadnji dan za podpisovanje 4. vojnega posojila. Slovenci, storite svojo domoljubno dolžnost!

* **Družba vednega češčenja** more se le sedaj razposlati posameznim župnijam izdelke paramentnega društva za leto 1915. Cerkevna predstojništva, ki želijo v tekočem letu podpore za svoje cerkve, naj blagovolijo to poročati kn. šk. stolnemu in mestnemu župniškemu uradu v Mariboru vsaj do konca mesca julija. Zaboji in kartoni se naj na omenjeni naslov vrnejo.

* **Odlikovani štajerski slovenski učitelji.** S srebrno hrabrostno kolajno I. razreda so odlikovani: Franc Mejovšek, učitelj v Jarenini in poročnik 4. bosansko-herceg. pešpolka; Franc Čuček, učitelj pri Sv. Antonu v Slov. gor. in poročnik v 26. domobranskem pešpolku; Maksimilijan Smole, učitelj v Račju in praporščak 26. domobranskega pešpolka; s srebrno hrabrostno kolajno II. razreda: Maksimilijan Viher, okrajni pomožni učitelj v Mariboru in poročnik v 2. polku deželnih strelcev; Anton Mohar, učitelj pri Sv. Marjeti na Dravskem polju in praporščak v 26. domobranskem pešpolku je odlikovan z bronasto hrabrostno kolajno; Ljudovik Varl, učitelj v Poličanah in računski podčastnik v 47. pešpolku, je odlikovan s srebrnim zaslužnim križcem na traku hrabrostne kolajne; Friderik Pučelik, učitelj v Lažerspergu pri Mariboru, je prejel najvišjo polvalo in priznanje.

* **Odlikovana sta bila na bojnem polju za požrtvovalno in vzglédno delovanje pred sovražnikom s srebrnim križcem s krono na hrabrostnem traku Rudolf Cimperšek iz znane Cimperšekove rodbine v Sevnici, ter Mihael Maček, oficijant iz Rogateca, sin Francea Maček iz Prevorja pri Kozjem. Obadva siužita od začetka vojske neprenehoma na fronti v lovskem bataljonu in sicer prvi kot štabni narednik in drugi kot računski podčastnik I. razreda.**

* **Izvanredno odlikovanje slovenskega junaka.** Za nadognjičarja je imenovan ognjičar Alojzij Zelenko, doma iz Veržaja pri Ljutomeru, ki služi pri poljsko-bavbičnem polku. Imenovan je že od začetka vojske na bojnem polju in se je udeležil prvih bojev v Srbiji, kjer je bil težko ranjen in odlikovan s srebrno hrabrostno kolajno. Od januarja 1915 se nahaja na severnem bojišču, kjer je bil tudi težko ranjen in je izvršil mnogo junaških činov, za katere je bil odlikovan z zlato in bronasto kolajno ter s srebrnim zaslužnim križcem s krono na traku hrabrostne svetlinje.

* **Brata sta se našla na bojišču.** Janez Hriberšek nam piše z italijanskega bojišča: K Veliki noči smo bili izredno veseli, ko nam je g. podpolkovnik dal prosto, da smo lahko šli v cerkev. Na Velikonočni ponedeljek sem šel iskati brata. Vedel sem, da je tu nekje. Ko sva prišla skupaj, je zavladalo veliko veselje med nama. Govorila sva si, kje je lani on obhajal Velikonočo, kje pa jaz. Letos sva praznike skupaj obhajala. Drevje je tu na bojišču v lepem cvetju, trta lepo zeleni. Ljudje prav pridno delajo svoja dela, a mi pa svoja. Mi pa si zapojemo: „Za mejo tu italijansko, slovenski fantje smo, z orožjem hrabrim našim, domovje branimo. In dokler v prsih mladih, nam kri pretaka se, o mnogokrat preklican Lah si brusil bo pefe.“ Srčne pozdrave iz tujine pošiljamo med svoje domačine: Janez Hriberšek in Andr. Godler iz Malega vrha pri Brežicah; Martin Jeršič iz Planine; Ivan Veble, Anton Drugovič in Andr. Spiller iz Dobove pri Brežicah.

* **Slovenci raje v strelskih jarkih kot v zaledju.** S tirolskih gor se nam piše dne 3. maja t. l.: Sprejmite najsrčnejšo zahvalo za pošiljanje Vašega lista ter iskrene pozdrave z italijanskega bojišča. Sedaj smo v rezervi. Vojna ne upliva slabo na naše razpoloženje, kar nas je Slovenec, smo vsi raje v strelskih jarkih, kot pa v zaledju, ker se igramo z Italijani, kot mačka z mišjo. Sploh je to ljudstvo zelo razburjenih živcev in ne vzdrži dolgo; obrazi so topli, brez odločnosti. In to ljudstvo naj bi zmagovalo!!! Pozdrav vsem bralcem in bralkam „Slovenskega Gospodarja“ od Jurija Plevnik.

* **Kdo kaj ve?** Pogreša se Ivan Petek, doma iz Lembaha pri Mariboru. Služil je kot poddesetnik pri domobranskem pešpolku št. 26, 18. maršbataljon, 3. stotnija, vojna pošta št. 239. Prosi se, če kdo kaj ve o njem, naj naznani njegovemu bratu Pavlu Skerbot, c. kr. domobranski pešpolk št. 4, 13. stotnija, vojna pošta št. 608. — Kdo kaj ve o Štefanu Vollmaier, ki je služil pri domobranskem pešpolku št. 26, 12. stotnija, vojna pošta št. 48. Na italijanskem bojišču je bil dne 31. oktobra 1915 težko ranjen. Poročila njegovemu očetu Francu Vollmaier pri Sv. Ožbaltu, pošta Ribnica-Brezno.

* **Glas iz Rusije.** Jakob Hirga, doma iz Moškanje pri Sv. Marjeti, katerega smo imeli že za rajnega, 11 mescev ni nič pisal. Njegovi tovariši in prijatelji so pošiljali domačim žalostne glasove, da je storil smrt za domovino. Dne 30. aprila t. l. pa je le še prišlo veselo pismo, katerega je pisal dne 26. 3. 1916. Pismo se glasi: „Preljubi stariši, sestrici in bratec! Prelepe in mile pozdrave Vam pošiljam iz daljne Rusije. Naznanim Vam, da sem še živ in dokaj zdrav. Samo velika žalost me obdaja, ker ne slišim nič od doma. Kako je kaj z Vami, ljubi mi domači? Ali še imate očeta doma? Ali so že tudi morali zapustiti rojstni kraj in iti za domovino v vojsko? Če Vam je kaj mogoče, pišite mi, kako je z Vami. Prisrčno lepo Vas vse pozdravi, posebej pa Vas, ljubi stariši Vaš sin Jakob v daljni Rusiji.

* **Okrajni pomožni odbori.** Pri okrajnih sodnijah so ustanovljeni okrajni pomožni odbori, ki imajo nalogo, da pomagajo družinam vpoklicanih do podpor, in jim sploh grede v vseh košljivih zadevah na roko. Ako torej kaka žena ali sorodnik vpoklicanca misli, da se mu glede podpore godi krivica, t. j. ali sploh ne dobi podpore ali pa premalo, naj se obrne na okrajni pomožni odbor. Na ta odbor se naj obračajo tudi vdove padlih v zapašinskih in drugih spornih zadevah. Odbor posluje trezplačno. V Mariboru je

predsednik tega odbora deželno sodni svetnik Stergar (okrajna sodnija, pritičje).

Kako se dobi vojaške skupine za poljska dela? Kakor znano, je vojno ministrstvo po posredovanju poljedelskega ministrstva odredilo, da se za opravljane nujnega dela na kmetih pošljejo posestnikom vojaške delavske skupine na pomoč. Kjer torej primanjkuje delavcev za košnjo itd., naj prosijo posestniki po občini okrajno glavarstvo, da jim preskrbi vojaško delavsko skupino. Kjer pa občina tega ne stori, naj se obrnejo kar posamezniki sami do okrajnega glavarstva. Na posamezno občino se odda najmanj 20 mož, kateri se potem po skupinah razdelijo med posamezne posestnike in sicer za dobo 6 tednov. Plačati ni treba vojakom-delavcem nič, pač pa jim mora dati posestnik hrano. Ker bo letos zelo primanjkovalo koscev, priporočamo, da se vsaka občina in tudi posamezniki takoj pobrigajo za to in vložijo prošnje na okrajno glavarstvo.

Dve prošnji ženam in dekletom! Zavedna mladenka iz Slovenskih goric nam piše: V zadnji številki "Slovenskega Gospodarja" nas prosi vojak, da naj olajšamo zvestobo, Pač res. Dostikrat se pripeti, da dekle, ki gre kam služiti, se tam nemški ali tudi kaj boljšega nauči, a potem, ko pride nazaj, ne ve, bi li še govorila s svojimi vrstnicami ali ne. Zalostno, a resnično! Prva prošnja do vas, dekleta, je, da ostanete zveste svojemu narodu, svojemu materinemu jeziku. Tudi slovenski vojaki so vsikdar zvesti svojemu cesarju, čeravno je vojna služba izredno težka, a vendar ne prelomijo zvestobe. Drugič se opaža, da v sedanjih časih, ko bi morali moliti za svojce, ki se nahajajo pri armadi, vidimo, kako se ne samo dekleta, ampak tudi žene po nepotrebnem lišpajo. Predragi! Imejte pamet! Pomislite, da je vojska. Ko si hočete spet nabaviti kaj novega, spomnite se ubogih trpinov za domovino, ki so vsak čas izpostavljeni smrti. Denar, ki bi ga porabile za nepotrební lišp, obrnite v dar za reveže in ga hranite za po vojski podrite cerkve in hiše. Če bi vsaka v ta namen pritržila denar hranila, si bomo po končani vojski hitro opomogli. Ko pride ta dopis v svet, bomo že častili majniško Kraljico. To je moja druga prošnja: Spomnite se ubogih trpinov za domovino. Pojdimo k sveči maši, kramujmo za nje sv. mašo in sv. zakramento. Priporočamo jih presveti Devici, Molimo za tiste, ki se tačas borijo za nas, za ranjene in trepeče vojake, za one, ki so ravno takrat, ko molimo, v nevarnosti, da se pogubijo. V vsaki molitvi naj bo en del molitve posvečen za boritelje domovine in toliko zaželjeni mir. Prepričani smo, da nam v sedanjem žalostnem času ne preostajajo drugi pripomočki, kakor nebeski in med temi je mogočna priprošnja preblažene Device, ki je bila vsak čas pomočnica kristjanov.

Otroci dobe več vzdrževalnine. Izšla je nova cesarska naredba, ki določa, da bodo dobivali otroci v vojaške poklicanih oseb, ki so stari manj kakor 8 let, odslej naprej podpore ali vzdrževalnine za 50% več, kakor so jo dobivali dosedaj. Kakor znano, so dobivali tako otroci dosedaj samo 25% podpore, ki gre odraslim osebam, odslej naprej pa bodo dobivali 75% vzdrževalnine, ki gre odraslim svojem v vojaške poklicanih oseb. To zvišanje vzdrževalnine je namenjeno zlasti za tiste osebe, ki morajo plačati stanarino in kojih življenjske potrebe so višje, kakor n. pr. v mestih in krajih z industrijo. Ako pa šteje kaka družina več kakor tri osebe, ki dobivajo polno vzdrževalnino, ne pride to zvišanje podpore v poštev za otroke, ki so stari manj kakor 8 let. Nadaleje določa nova cesarska naredba, da bodo dobivali tudi tisti otroci vzdrževalnino ali podporo, ki so bili rojeni po smrti v vojaške poklicane ali pogrešanega očeta. To zvišanje podpore bo stalo državo okrog 60 milijonov kron na leto. V lanskem letu je izdala naša država za podporo ali vzdrževalnino v vojaške poklicanih svojev ogromno svoto 1 milijardo kron.

Pameten nasvet. Izplačevanje podpor družinam vpoklicanih je združeno z velikimi težavami za tiste, ki dobijo podporo in za uradnike, ki izplačujejo. V Mariboru n. pr. pride nekatere dni nad 1000 žen po podporo, tako da je skoro nemogoče, da bi vse prišle na vrsto. Dobro bi bilo, ako bi se te podpore izplačevale po pošti, kakor se izplačujejo razne plače. Mnogo časa in sitnosti bi se s tem prihranilo.

Nova naknadna prebiranja na Spod. Štajerskem. Nova naknadna prebiranja letnikov 1897—1866 se bodo vršila: Celje mesto 22. maja; Celje okolica 23. maja do 10. junija; Trbovlje 13., 14., 15. junija; Mozirje 17., 18., 19. junija; Ljubno 21. in 23. junija; Smarje pri Jelšah 25. do 29. junija; Brežice 1. do 3. julija; Kozje 5. in 6. julija; Sevnica 8. in 9. julija; Soštanj 22. in 23. maja; Velenje (rudokop) 24. maja; Slovenjgradec 25. in 26. maja; Marenberg 28. do 30. maja; Ljutomer 1. do 4. junija; Ptuj mesto 6. junija; Ptuj okolica 7. do 10. junija; 13. do 17. jun.; Ormož 19. do 21. junija; Rogatec 23. in 24. junija; Konjice 26. do 30. junija; Lipnica 20., 21. in 23. junija, 2. julija; Radgona 3. do 9. julija; Maribor okolica 10. do 17. julija; Sv. Lenart v Slov. gor. 18. do 20. julija; Slov. Bistrica 21. do 24. julija; Maribor mesto 25. do 27. julija.

Oddaja živine. Kakor se nam poroča, je nakupovanje klavne živine po zasebnih in vojaških nakupovalcih v mariborskem, ptujskem, ljutomerskem in lipniškem okraju prenehalo dne 11. maja; v slovenjgraškem in radgonskem okraju dne 18. maja, v konjiškem, celjskem, brežiškem in nemško-lonškem okra-

ju pa se neha dne 25. maja. Nakupljeno živino so morali zasebni in vojaški nakupovalci v mariborskem, ptujskem in ljutomerskem okraju do dne 15. maja, v slovenjgraškem in radgonskem do dne 22. maja in v celjskem, konjiškem, brežiškem in nemško-lonškem okraju do dne 29. maja spraviti iz hleva, sicer se kupčija razveljavi. Od dne 29. maja naprej na celem Slovenskem Štajerskem razun mesarjev, ki se smejo kupiti živino za lastno potrebo, ne sme nihče drugi kot uradno potrjeni nakupovalci graškega živinoprometnega zavoda nakupovati klavno živino. Nakupovalci imajo strogo naročilo, da se morajo ozirati na nujne gospodarske potrebe posameznih živinorejcev, t. j., da se posestniku pustijo vsaj nujno potrebni v-petstiri volji. Živine (1 komad), ki tehta manj kot 350 kg, se za sedaj ne sme nakupovati za klavne namene. Nakupljena živina se tehta pri najbližji tehtnici. Ker se pri vsaki glavi živine odtegne 25 kg od žive teže, pa sme zato prodajalec prodano živinčico pred tehtanjem pošteno nakrmiti in napojiti. Cene so sledeče: pitana (debela) živina: volji do 2 K 90 v, biki in telice do 2 K 70 v, krave 2 K 50 v; srednjedebela živina: volji do 2 K 60 v, biki in telice 2 K 30 v., krave 2 K; bolj suha živina: volji 2 K 30 v, tiki in telice 1 K 90 v in krave 1 K 50 v. Kar se tiče nakupovalcev živine v mariborskem okrajnem glavarstvu, še ni gotovo, ali bo ostalo pri dosedanjih nakupovalcih. Kakor izvemo, se trudi okrajno glavarstvo, da bi nakupovanje živine za vojno-prometni zavod prevzelo na način, kakor je prevzelo nakupovanje žita, itd. Sedaj se še vršijo pogajanja, ki pa še niso končana. Kako bo v drugih okrajnih glavarstvih, nam še sedaj, ko to pišemo, ni znano.

Nakup sena in slame. C. in kr. vojaško oskrbovalno skladišče v Mariboru (Magdalensko predmestje) kupi vsako poljubno množino sena in slame in sicer po sledečih cenah: seno 13 K 100 kg, s cepci zmlačeno slamo 11 K, s strojem zmlačeno 10 K. Za prešanje se plača 1 K 50 v za 100 kg, za vožnjo pa 2 K, tako, da dobi n. pr. posestnik, ki pripelje sprešano seno v skladišče ali do kake železniške postaje, za 1 meterski stot 16 K 50 v. Gornje cene veljajo samo za seno leta 1915.

Vojaški konji za poljska dela. Vojno ministrstvo je določilo, da smejo poljedelci vojaške konje, katere so dobili od vojaške uprave za dobo 8 tednov za pomladanska poljska dela, obdržati v slučaju potrebe še do 5. junija t. l.

Proti svinjereji. V Nemčiji je izšlo večje število profesorjev knjižico, v kateri zavzemajo stališče, da se mora svinjerejo kolikor mogoče ustaviti, češ, da se s svinjerejo odvzame ljudstvu prevelike množine krompirja in drugih živilskih živil. Ti profesorji zahtevajo, da bi naj vlada odredila, da bi se vse svinje, ki tehtajo več kot 35 kg, poklale. V resnici se je v Nemčiji v posameznih deželah moralo vsega skupaj z ozirom na vladne odredbe od 1. okt. 1915 do 1. aprila 1916 zaklati nad 8 milijonov svinj. Nemčija je štela po zadnjem štetju nad 25 milijonov svinj. Omenjeni profesorji pravijo, da ako bi se razbil krompir izključno za preživljanje prebivalstva, bi se ne bilo bati tako občutnega pomanjkanja živil. — Tudi v Avstriji se najdejo ljudje, ki se bojujejo proti svinjereji. V listu „Oesterreichische Rundschau“ piše nek dr. Ludovik Karell, da se mora tudi v Avstriji svinjerejo do skrajnosti omejiti, da se bode tako prihranilo čim več krompirja. Kakor so v Nemčiji pametni ljudje in posebno kmečki krogi nastopili proti novodobnim učenjakom in nasprotnikom svinjereje, tako moramo tudi mi odločno povdarjati, da bi se s tem, če bi se svinjereja omejila, ne zažal samo kmetijstvu hudi udarec, ampak bi imelo to dalekosežne zle posledice tudi za vse prebivalstvo. Pomankanje masti ali zabele je že sedaj tako veliko, da morajo mnogi zavzavati nezabelfena jedila. In če se svinjereja omeji, kaj bo pa potem? Mislimo, da se naša vlada ne bo ozirala na nepremišljene zahteve nemškega profesorja.

Par volov za 10.000 K. Pizenski mesar Blažek je kupil na živinskem trgu dne 1. maja t. l. par volov za 10.000 K. Nezaslišano visoka cena je največja za govejo živino v sedanji vojni dobi. Škoda, da se ne poroča tudi, koliko sta vola tehtala.

Tele s tremi nogami. Od Male Nedelje nam poročajo: Dne 7. maja t. l. je krava pri posestnici Franci Zmazek v Precetincih skotila tele, ki ima samo tri noge. Manjka leva noga. Tele je čvrsto in stoji samo na treh nogah.

Licenciranja bikov v mariborskem okraju se bodo vršila: Dne 22. maja ob 9. uri predpoldne v Jarenini za občine Jarenina, Sv. Jakob, Poličkavas, Ploderšnica in Vukovdol, ob 10. uri predpoldne pri Sv. Ilju v Slov. gor. pri Repniku za občine Sv. Ilj, Selnica ob Muri, Ceršak in Cirknica; ob 2. uri popoldne na Pesnici pri Hojniku za občine: Dobrenje, Gradiška, Grušova, Kaniža, Lajtersperg, Sv. Marjeta, Pesniški dvor, Ranče, Dragučeva, Vosek; ob 4. uri popoldne pri Gornji Sv. Kungoti za občine: Sv. Jurij ob Pesnici, Gornja Sv. Kungota, Plač, Spičnik, Slatinski dol, Svečina in Vrtiče. Dne 23. maja ob 8. uri predpoldne pri Sv. Magdaleni v Mariboru pri gostilni Meierseidl za občine: Vrlov dol, Studenci, Bistrica pri Rušah, Bistrica pri Lembahu, Kampica, Jelovec, Janžev vrh, Krčevina, Sv. Križ, Lembah, Dogaše, Lobnica, Maribor, Ruše, Sv. Martin pri Vurbergu, Sv. Miklavž, Sv. Peter, Pekre, Pobrežje, Rošpol, Radvanje, Razvina, Sleme, Gornji Duplek,

Spodnji Duplek, Tezno, Breznica, Boč, Selnica, Ciglenci, Smolnik, Zrkovec; ob 2. uri popoldne v Slivnici za občine: Fram, Gorica, Ješenca, Gornje Hoče, Spodnje Hoče, Rače, Loka, Sv. Marjeta na Drav. p., Morje, Orehovavas, Pohorje, Pivola, Podova, Ranče, Rogoza, Slivnica, Skoke in Bohova. Dne 25. maja ob 1. uri popoldne pri Sv. Lovrencu nad Mariborom za občine: Kumen, Lehen, Recenjak, Sv. Lovrenc, Ruščebreg in Cinžat.

Uporaba bakrene zmesi „Pasta-Bosna.“ Vinogradnik Ferdinand Paušner v Libanji pri Ormožu, ki je lansko leto z uspehom skropil trte s „Pasta-Bosno“, nam pošilja sledeči članek: Kakor mi je znano, se bo tudi letos dobila bakrena snov „Pasta-Bosna“ za škropljenje vinogradov proti peronospori. Takaj navajam kratko navodilo, kako se uporabljati in kako se to sredstvo obnese v boju proti peronospori. Bakrena pasta se natehta ali nameri z žlico, ki je že v posodi pripravljena. Žlica drži ravno ½ kg te zmesi. Snovi se dene 1 kg na 100 l vode. Ko je snov v vodi, se z leseno grebljico močno zmeša, se popolnoma raztopi in postane mešanica enakomerna, potem pa je tekočina gotova za škropljenje. Kadar hočeš brizgalko napolniti, moraš vsikdar tekočino v posodi pomešati, ker ima „Pasta-Bosna“ edino napako, da se rada sesede. Brizgalko imej, kakor sploh pri vsakem škropljenju, opremljeno s finim razpršilnikom, da se tekočina razprši kolikor mogoče najbolj lno po trsu in da pride te zmesi kolikor največ na spodnjo stran trtnega listja. Jaz sem uporabljal že skozi dve leti bakreno zmes „Pasta-Bosna“ in sem imel lepe uspehe. Dobil sem tudi ugodna poročila o bakreni pasti od raznih strani Ljutomerskih in Ormoških gor. Vinogradniki so izjavljali, da so zadovoljni z njo. Nekateri so pridjali k „Pasta-Bosni“ malo množino apna in sicer radi tega, da se bolj vidi na listju. Učinek je bil ravno tak, kakor v drugem delu vinograda, ki je bil škropljen z bakreno pasto brez apna. Po moji izkušnji k „Pasta-Bosni“ sploh ni treba pridjati apna. Opazilo se je tudi, da se v vinogradu odpravi z bakreno pasto bolezen „zlatenica“, ki napada trsje v mokrotnih legah. Sam sem se tudi prepričal, da 14 dni pripravljena, z vodo pomešana bakrena pasta ravno tako učinkuje, kakor sveže pripravljena. Zato se tudi z uporabo bakrene paste pridobi mnogo na času, blagu in denarju. Bakrena „Pasta-Bosna“ se razpošilja v sodih po 25, 50 in 100 kg in se dobi sedaj tudi pri „Zvezi gospodarskih zadrug na Štajerskem“ v Eggenbergu št. 152/1 pri Gradcu („Verband landwirtschaftlicher Genossenschaften“). Kdor pa hoče imeti še bolj natančna pojasnila, naj mi piše in naj priloži znamko za odgovor. Podpisani mu radevolje ustrežem s potrebnimi pojasnili: Ferd. Paušner, posestnik, Libanja, pošta Ormož, Slovensko Štajersko.

Stanje setev. Okrajna glavarstva zahtevajo od občin, naj jim poročajo, kako je stanje setev in koliko hektarjev njiv je posejanih s pšenico, ržjo, ječmenom, ovsom, koruzo, koliko je nasajenega krompirja itd. Stanje setev je večinoma srednje. Spomladaj so ozimne setve skoro povsod izredno lepo kazale. a dolgotrajno deževje v aprilu je rast setev tako zadrževalo, da sta n. pr. pšenica in ječmen silno trpele in v rasti ter razgrnitvi zelo zaostala. Na zimskem ječmenu se opaža, da je po nekaterih njivah skoro polovico klasov — črnih. Velike težave bodo letos glede okapanja krompirja, koruze itd. Radi deževja so njive že sedaj tako zaraščene s travo in pirnico, ter drugim plevelom, da bo težko pravočasno zmagati delo, posebno ker primanjkuje delavskih moči.

Hmelj. Tudi v pretečenem tednu je bilo na hmeljskem trgu v Zalcu popraševanje po tujem hmelju skrajno živahno in tudi cene so poskočile ter so se gibale med 35—45 K za 50 kg. Sklepati iz živahnega popraševanja po tujem hmelju so mnenja, da bodo cene za tuj hmelj v tekočem tednu poskočile za 10—15 K za 50 kg. Na Češkem so letos opustili 20% hmeljskih nasadov.

Sadite dosti korenja! Na Nemškem, v Ameriki in na Angleškem je korenje jed, ki pride na najbolj gosposke mize; pri nas so ga začeli tudi bolj ceniti. Letos bo pa korenje posebno v časti, ker je tako malo sladkorja, korenje ima pa toliko sladkorja v sebi, da so sladili prejšnje čase zdravila in jedi s korenjevim sokom. Za oslajevanje so izželi zriban koren in sladili s surovim sokom, ali so pa kuhali sok, dokler se ni zgostil. Včasih so pa deli kar kuhanega korenja v jed. Korenjeva jed da človeku moč, upliva dobro na pljuča in na jetra, odganja gliste in krepi ledvice. Namesto krompirja bi morali uživati ljudje več korenja ali pa vsaj skupaj s krompirjem. Kar bo pa letos posebnega pomena: korenje nam nadomestuje tudi prekomorsko kavo! Korenjeva kava je dosti okusnejša od cikorijske in dosti bolj redilna in zdrava kakor cikorijska. Tudi je kava po cikorijski grenka, korenje pa je sladko. Letos ko je malo žita za kavo, si bo oprazila marsikatera gospodinja korenja in ko se bo navadila te kave, ne bo segla več po drugi. Naredi se tako: Koren se ostrže do čistega, razreže po dolgem v tanke kose in suši na lesah v peči za kruhom ali v sušilnici, pečici. Dobro posušen koren se zlomi na majhne kose, praži in zmelje kakor prava kava. Žlico zmeltega korenja je treba dobro prevreti na četrt litra vode. Kdor hoče, prida lahko žitne ali par zrn prave kave. Izkušnja pouči gospodinjino, kako ji bo najbolj ugajalo. Bolj sladko ko je korenje, bolj sladka bo kava. Iz korenja se naredi

tudi dobra pijača za zdrave in bolne: Razreži korenja, deni vanj malo kvasu in zalij s kromom. Vse to mora stati v topli kleti, da prekupi; odlij v steklenice. To je slajasto-kisla pijača, ki se deva poleti v vodo ali pije sama za se.

* **Stari bankovci.** Z datumom 2. januarja 1907 opremljeni bankovci po 20 K se že sedaj pri državnih uradih ne sprejemajo v plačilo. Takih bankovcev je razmeroma še dosti med ljudstvom. Zamenjati se pa morejo do 31. decembra 1921 pri Avstro-ogrski banki in njenih podružnicah. 20kronske bankovce z datumom 31. marca 1900 sprejema, oziroma zamenjuje Avstro-ogrška banka le še do 30. junija 1916. Bankovci po 100 K z datumom 2. januarja 1902 se sprejemajo pri Avstro-ogrski banki le še do 31. avgusta 1918; bankovci po 1000 K z dne 2. januarja 1910 pa do 31. maja 1921.

* **Nesposobne govorice.** Na deželi se širijo govorice, da bo papirni denar prišel ob veljavo, da ga bodo „štemplali“ itd. Vse te vesti so popolnoma izirte izvirne. Osebe, ki jih širijo, pa se lahko zadene občutna kazen. Naše stvari stojijo tako ugodno, da se ni treba bati, da bi denar zgubil svojo vrednost.

* **Morilec žensk.** V Činkoti pri Budimpešti so prišli na sled velikemu hudočinstvu. Pri kleparskem mojstru Kisu je policija našla v kleti v pločevinastih sodih zalotana mrtva trupla 7 umorjenih žensk. Preiskava je dognala, da je Kis zabljal v svoje stanovanje raznovrstne ženske, jim obljubljal zakon, jih oropal in umoril; med umorjenimi je tudi njegova lastna žena. K njemu so zahajale tudi mnoge izpridene dekline. Kis, ki je ob mobilizaciji odšel k vojakom, je, kakor se glasi uradno poročilo, umrl dne 15. februarja 1915 v Valjevu v Srbiji. Sumi se pa, da je mogoče Kis pošknil kakemu drugemu mrtvemu vojaku svojo vojaško izkaznico, da bi zakril vsako sled za seboj.

* **Boji ob tirolski fronti.** ki se sedaj razvijajo, vzbujajo pozornost vseh čitateljev. V Freytagovi založbi, Dunaj VII., je izšel sedaj zemljevid Tirolske v meri 1:350.000 za ceno 1 K 30 vin. s poštino vred. Zemljevid je izdelan v sedmih barvah in zelo pregleden ter obsega poleg cele Tirolske tudi dele mejnih držav. Zemljevid se ozira zlasti tudi na gorske skupine ter je vsled tega trajne vrednosti tudi za hribovence.

* **Smarnice.** 10 Marijinih pesmi za meš. zbor, eloma z orglami. Stanko Premrl. Cena partituri 1 K 50 v. Glasovi po 30 v. Založila Katoška bukvarna, pri kateri se tudi naročajo pesmi. Ima skladateljevo dovolj močno priporočila zbirko Marijinih pesmi.

* **Prihodnja petkova „Straža“** prinese obširno seznam padlih, ranjenih in ujetih naših domačih vojakov.

Dopisi.

* **Maribor.** Povodom odhoda g. profesorja viteza dr. Niezabitovskega na zaslužni dopust se slovenski bolniki in ranjenci tretjega oddelka c. in kr. rezervne bolnice št. 2 prisrčno zahvaljujemo za njegovo požrtvovalno delovanje in očetovsko skrb za naš telesni blagor. Posebno nas je ganilo, ko je od vsakega posebej vzel slovo. Bog plati!

* **Ruše.** Naznanja se nam, da je g. Josip Mušej, mesar v Rušah, imenovan za nakupovalca klavne živine občin v sledečih župnijah: Ruše, Pušcava, Selnica in Ribnica (mariborski del).

* **Sv. Križ nad Mariborom.** Naš domačin Fran Zernko piše našemu č. g. župniku: Srčen pozdrav Vam in vsem Križančanom. Skoraj bo leto, kar se tu nahajam na polentarji fronti, a sem še hvala Bogu zmirom srečen. Gotovo ste tudi prepričani, da naša služba ni lahka. Korajžni slovenski fantje in možje smo dali že marsikatero polentarju po buči. Ne pravi zaman naša pesmica, ki se glasi: „Korajžni ste vi, korajžni smo mi, pa premalo je vas, da bi zmagali nas.“ Upamo, da se vrnemo v svojo domovino in sicer kot hrabri zmagovalci. Srčne pozdrave iz tega skalnatga kraja Vam in vsem domačim, vsem znancem in prijateljem. Obljubljamo, da ostanemo vedno zvesti Jezusu in Mariji, cesarju in domovini. Franc Zernko, Ferdinand Hauptman, Jožef Gartner, Franc Zunko, Mihael Berdovnik, Konrad Pajtlar, Ferdinand Krajnc, Jožef Robič, Ludovik Pušnik, Ludovik Nudl, Alojz Valdhuber, Mihael Čepa, Henrik Hiter in Ant Paulič iz Breznja.

* **St. Ilj v Slov. gor.** Naše obsejno slovensko ljudstvo je podpisalo nad 100.000 K za 4. vojno posojilo. Velik del te svote se je podpisal pri slovenski Posojilnici, katera je sama iz svojega podpisala 10 tisoč K. Vse to priča, da je naše ljudstvo z dušo in telom udano domovini in da so nas le hudobneži krivili drugega mišljenja. — Nedeljska prireditel Bralnega društva se je zopet lepo obnesla. Ubogi ranjeni vojniki dobijo od čistega dobička znatno svoto. Hvala vrlim igralcam, pevcom in gostom! — Vršil se je tudi občni zbor Bralnega društva. Iz poročila smo posneli, šta društvo, ki je najstarejše slovensko društvo v St. Ilju, vneta deluje za izobrazbo. — V Selnici je umrla žena vrlega narodnjaka Fr. Mörth, M. Mörth. Naj v miru počiva!

* **Sv. Jakob v Slov. gor.** Črnovojniki Jak. Purčaj je bil radi izrednih hrabrih činov na italijanskem bojišču odlikovan s srebrnima hrabrostnima kolajnama I. in II. vrste.

* **Sv. Jakob v Slov. gor.** Dne 9. maja je na Lilaškem Vrhu umrla posestnica Barbara Bohl, Rajna

je bila vrla krščanska mati in dobra gospodinja. Vsi njeni sinovi se nahajajo na bojišču. N. p. v m.!

* **Sv. Jurij ob Ščavnici.** G. Jožef Čeh, veleposelnik v Studenci pri Mariboru, je povodom smrti svoje preblage gospe soproge poklonim revnim učencem tukajšnje šole znesek 10 K. V isti namen je darovala tukajšnja Hranilnica in posojilnica na svojem običnem zboru dne 7. maja 1916 znesek 30 K, za kar se jima podpisana v imenu krajnega šolskega sveta in šolskega vodstva najtopljeje zahvalujeta. — J. Breznik, načelnik krajnega šolskega sveta; K. Mavrič, šolski vodja.

* **Kapela pri Radgoni.** Na gostiji želarja Alojzija in Frančiške Černelj so se gostje spomnili tudi avstrijskega Rudečega križa. Starešina g. J. Bralkovič iz Turjanec je nabral v ta namen 6 K 35 vin., katero darilo je bilo odposlano na vodstvo avstrijskega Rudečega križa v Gradec. Bog vrni blagim darovateljem!

* **Ljutomer.** Prevzvišeni gospod knezoškof bodo delili pri nas zakrament sv. birme v nedeljo, dne 9. julija.

* **Vržež.** Praznik Marije Pomočnice kristjanov se pri salezijancih letos othaja 21. maja. Popoldne je shod salezijanskih sotrudnikov in pri lepem vremenu procesija.

* **Ormož.** IV. vojno posojilo. Ormoška posojilnica je podpisala znesek 3000 K; nadalje so pri tem zavodu in pri kmetijski podružnici podpisali posestniki: Horvat Neža, Cvetkovi, 1000 K, Korpar Andraž, Osluševci, 1000 K, Franc Sterman, župan na Humu, 1000 K, Horvat Franc, Cvetkovi, 1000 K, Kovar Jožef, Osluševci, 1000 K, Korpar Tomaž, Osluševci, 200 K, Ivanuša Martin, Hum, 500 K, Hanželič Franc, župan, Hardek, 200 K, Rojs Ivan, Ormož, K 200; znesek po 100 K in 50 K so podpisali: Stanič Marija in Kocbek Vekoslava, Hardek, Kirič Ivan in Petek Liza na Hardeku, oziroma v Pavlovcih.

* **Sv. Lenart pri Veliki Nedelji.** Učiteljstvo tukajšnje šole je nabralo s pobiranjem od hiše do hiše za avstrijski Rudeči križ 214 K 40 vin. Hvala darovalcem!

* **Slov. Bistrica.** V sredo, dne 17. maja, je umrl Franc Zupančič, tukajšnji gostilničar in posestnik ter bivši orožniški stražmojster. N. v m. p.!

* **Videž pri Slov. Bistrici.** Dne 28. aprila je umrla na Videžu posestnica Jera Pliberšek, roj. Robar, v 78. letu. Bila je dobra mati in skrbna gospodinja. Ko je rajna na parah ležala, je bila njena sestra Mica stara 77 let, sprevidena s sv. zakramenti, in je po mučni bolezni dne 9. maja umrla. Dolgo vrsto let ste sestrski skupaj živeli in sedaj ste si najbližje sosedje na pokopališču. Naj v miru počivata!

* **Sv. Florijan ob Boču.** V noči po Florijanomem so udrili tatovi k Tijekovim v G. Svinem in pokradli raznim udom družine okoli šest parov obleke in blaga. Istotako se je zgodilo v križevski župniji; pri nekem drugem posestniku so odnesli polovnjak vina.

* **Celje.** Umrl je ravnatelj tukajšnje deželne meščanske šole Jožef Hoelzl. Pred dvema letoma je bil imenovan za ravnatelja na tukajšnji deželni meščanski šoli.

* **Celje.** Nenadna smrt priljubljenega in povsod spoštovanega vojnega kurata, bivšega tukajšnjega kateheta in mestnega kaplana č. g. Jožefa Pintar je nas vse prebridko zadela. Kako priljubljen je bil rajni, kaže splošna žalost, ki je nastala med vsemi, ki so ga poznali in z njim občevali. Njegov prijatelj piše: „Danes, dne 11. maja, je brzovaj z bojišča prinesel pretresljivo, prežalostno vest, da je vojni kurat Pintar nenadoma umrl. Reče, kako rad bi bil videi še svojo domovino! Že pri odhodu mi je rekel v globoki žalosti: Čutim, da se ne vidimo več. Vikarju dr. Vraberju je pisal še pred par dnevi: „Začela se bo ofenziva in potem se bo izpolnilo, kar slutim.“ Tukaj v Celju smo vsi globoko žalostni nad izgubo tako vrlega duhovnika, zgledega Slovenca in zvestega prijatelja, ki so ga vsi ljubili in spoštovali, celo njegovi nasprotniki. Res je: Najboljših ne bo več nazaj!“

* **Videm ob Savi.** V Lokvah je pričelo dne 5. t. m. goret gospodarsko poslopje Josipa Zupančič. Požar se je naglo širil ter je uničil sedem hiš in gospodarskih poslopij in sicer kmetov Zupančiča, Planinca, J. Bogoviča in Blaža Habina. Zgorelo je tudi veliko poljskih pridelkov. Živino so rešili. Zažgali so najbrž otroci.

* **Bizeljko.** Naš rojak Franc Balon nam piše, da je bil dne 4. maja navzoč, ko je pri Gorici bil velik italijanski zrakoplov zadet od našega šrapnela. Prostor za bencin je začel goreti in zrakoplov je kot velika goreča plast z ogromno naglico padel na tla. Posadka je štela 6 mož. Trije so z velike visočine poskakali na tla, a so se ubili, drugi trije pa so zgorili. — Vojaki-posestniki se strinjamo z besedami žene iz Loke pri St. Vidu, ki nam je v predzadnji številki opisala težave na kmetih. Čudimo se, da se oblasti bolj ne ozirajo na želje kmečkega prebivalstva. Mnogo pozdravov pošiljata Franc Balon, krojač v Spodnji Sušici, in Martin Tržan iz Sirja.

* **Šoštanj.** Tukajšnje Bralno društvo priredi v nedeljo, dne 21. maja (mesto 14. maja) v gledaliških prostorih hotela »Avstrija« igrro: »Skrivnostna zaroka«. Polovica čistga dobička je namenjena za Rudeči križ. Z ozirom na blagi namen prireditve vabi k obilni udeležbi Odbor.

* **Gornjigrad.** Bralno društvo v Gornjemgradu namerava v nedeljo, dne 21. maja, popoldne po večernicah, prirediti gledališki igri »Vestalka« in »Vse za dom, cesarja« s pozdravom in petjem. Vabi k obilni udeležbi načelstvo.

* **St. Ilj pri Velenju.** V nedeljo, dne 21. maja, ob 3. uri popoldne, bo pri g. Ivanu Tajšek v gostilniških prostorih gledališka predstava »Pot do sreče.« Ker je ves čist dobiček namenjen za vojne namene, se vsi uljudno vabite! Ako pa bo slabo vreme, se prireditel preloži na prihodajo nedeljo, dne 23. maja . l.

Zadnja poročila, došla v četrtek, 18. maja.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 17. maja.

Uradno se razglša:

Italijansko bojišče.

Artilerijski boji se na celi fronti nadaljujejo. Na Doberdobski gorski planoti se je naša postojanka zahodno od Sv. Martina z minskimi razstrelbami podaljšala. Na to je sledil od sovražne strani bobneči ognjeni napad, katerega pa je naš pešpolk št. 43 v boju z ročnimi granatami odbil.

Ob goriškem območju, v Krnskem ozemlju, pri Boveu in večih delih koroške fronte je bil topovski boj od časa do časa zelo živahen.

V Dolomitih so bili sovražni ponočni napadi proti višini Hexenfels (Sasso di Striga) in na sedlo severno od gore Sief odbiti.

V južnih Tirolah so se naše čete raztegnile na greben Armenterra, so zavzele na gorski planoti Vielgereut sovražne postojanke Soglio, d'Aspio, Coston in Costa, d'Agra in Maronia, so udrele v ozemlju Terragnolo v kraja Piazza in Valduga, so prepodile Italijane iz kraja Moscheri in so ponoči z naskokom zavzele kraj Zugnatoria (južno od Rovereta). V teh bojih se je število sovražnih ujetnikov pomnožilo na 141 častnikov, 6200 moč., plen pa na 17 strojnih pušk in 13 topov.

V ozemlju jezera Loppio (jugozahodno od Rovereta) je sovražnik nocojšnjo noč srdito obstreljeval svoje lastne črte.

Močni oddelki naših pomorskih in drugih letal so predvečeraj po noči in večeraj (dne 15. maja) zjutraj izdatno metali bombe na kolodvore in druge naprave v Benetkah, Mestre, Korminu, Čedadu, Vidmu, Perla Carmia in Trevizi. Povsod, zlasti v Vidmu, kjer je kakih 30 sovražnih obrambnih topov brezuspešno obstreljevalo naše zrakoplove, se je opazil velik učinek naših bomb.

Rusko bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov.

Balkansko bojišče.

Nobene spremembe.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Francosko bojišče.

Južnozahodno od Lensa so se vršili po razstrelbah z minami živahni boji z ročnimi granatami.

Na obeh bregovih Moze je bil obojestranski ogenj od časa do časa zelo hud. Francoski napad na južno pobočje višine 304 je bil v nemškem ognju odbit.

Rusko bojišče.

Nič novega.

Balkansko bojišče.

Na ozemlju reke Vardar prodirajoči maloštevilni sovražni oddelek proti naši postojanki je bil odbit.